

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Η ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΝΙΚΗ

Ἡ Ἑλλάς ἤλθε πρώτη εἰς τὸ ἀγώνισμα τῆς Ἰστιοπλοίας εἰς τοὺς διεξαγομένους ἐν Ἰταλία Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνας! Τὸ Ἑλληνικὸν σκάφος «Νηρεὺς» μὲ πλήρωμα τοὺς Ὁδ. Ἐσκιντζόγλου καὶ Γεώργιον Ζαῦμην, ὑπὸ τὴν Α.Υ. τὸν Διάδοχον Κωνσταντῖνον ἀπέσπασε τὴν πρώτην ὀλυμπιακὴν νίκην!

Τὸ χαρμόσυνον γεγονός ἐγγεγῆθεν διὰ τοῦ ῥαδιοφώνου τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἐπροκάλεσεν ἀπερίγραπτον ἐνθουσιασμόν, χαρὰν καὶ συγκίνησιν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Χαλκιδικῆς, αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα ἄλλως τε ἐπλημύρισαν τὴν ψυχὴν ὄλων τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ ὑπερφάνεια τὴν ὁποῖαν αἰσθανόμεθα διὰ τὴν μοναδικήν, ἀλλὰ θαυμασίαν αὐτὴν νίκην δικαιολογεῖ ἀπο-

ἢ Ἑλλάς. Ἀλλὰ κυρίως διότι ἡ ὠραία αὐτὴ νίκη δὲν ἀποδεικνύει μόνον τὴν ἐναντιὸν τῶν λαῶν τῆς γῆς ὑπεροχὴν τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν θάλασσαν, δὲν προβάλλει μόνον τὴν λεβεντιὰν τοῦ μέλλοντος Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ παρέχει καὶ μίαν ἄλλην, ἀσυγκρίτου ὠραιότητος ἀπόδειξιν, ἡ ὁποία σήμερον ἰδίᾳ, ἐνέχει ὄλος ἰδιαιτέραν σημασίαν, τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἀκράτου δημοκρατικότητος τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας.

Ἡ Α.Υ. ὁ Διάδοχος τῆς Ἑλλάδος κατέρχεται εἰς τὸν στίβον. Καὶ ἀγωνίζεται ἐκεῖ μὲ λαμπροὺς μὲν, ἀλλὰ κοινούς νέους. Δὲν εἶναι πρίγκιπες οἱ συναθληταὶ του. Κοινὸι ἄνθρωποι εἶναι. Καὶ ἀπὸ αὐτοῦ, τοὺς κοινούς ἀνθρώπους ἀγωνίζεται νὰ ἀπο-

ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ἐπὶ τοῦ Πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κασσοδρείας Πανος. Ἀρχιμανδρίτου κ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΣΠ ΠΛΕΣΣΑ

Τὸν Σταυρόν, ὁ ὁποῖος φέρει εἰς ἡμᾶς νέαν ζωὴν.

Τὸν Σταυρόν, ὁ ὁποῖος ἠνοιξεν εἰς ἡμᾶς τοῦ Παραδείσου τὰς πύλας.

Τὸν Σταυρόν, ὅστις εἰρηνικῶς ὠδήγησε καὶ ὠδηγεῖ τὴν ἀνθρωπότητα εἰς νέας φαιενὸς λεωφόρους, ἀνταξίας τοῦ μεγάλου προορισμοῦ τῆς. Αὐτὸν τὸν Σταυρόν τιμᾷ κατ' αὐτὰς τῆς Ἐκκλησίας μας ἀναφωνοῦσα: «Χαῖρε Σταυρὲ εἰρήνης τὸ ὄπλον!» Αὐτὴ ὁμοῦ εἶναι καὶ ἡ φωνὴ τοῦ Θεοανθρώπου Ἐκείνου, ὅστις ἤτλωσε ἐπ' αὐτοῦ τὸς ἀχράντους Του χεῖρας καὶ ἐξηγίασεν ἔτσι τὸ εὐλὸν τοῦ Σταυροῦ· τὸ μετέβαλεν ἀπὸ ζῦλον αἰσχύνῃς καὶ ἀτιμίας, εἰς ζῦλον τιμῆς καὶ σωτηρίας.

Ὁ Σταυρὸς τὸ πασίγνωστον μέσον ἐκτελέσεως τῶν κακοποιῶν, δεχόμενον πρὸ δύο χιλιάδων ἐτῶν τὸ αἷμα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, μετεβλήθη σὲ θρόνον θεϊκό, σὲ σύμβολο θυσίας. Τοῦτο εὐρύτατα ἐχρησιμοποιήθη ἔκτοτε· μὲ τὴν ἀντίθετη ὁμῶς ἐννοία! Ἐγίνετο τὸ πολῦτιμο καὶ τιμιώτατο σημεῖο τῆς νέας πίστεως· ἐγίνετο τὸ χαρακτηριστικὸν στίγμα τῶν βασιλικῶν διαδημάτων, τῶν τροπαιοφόρων λαβάρων, τῶν ἐθνοσήμων τῶν χριστιανικῶν λαῶν.

Ὁ Σταυρὸς αὐτὸς ἔδωσε τὸ σύνθημα γενικῆς ἐπαναστάσεως εἰς τὰς κοινωνίας, τὰ κράτη, τὰ ἔθνη. Ἐπαναστάσεως ὁμοῦ ἀναιμάκτου, ἐξεγέρσεως εἰρηνικῆς! Ἐχρειάσθησαν ἔτη, ἴσως καὶ αἰῶνες διὰ νὰ λάμψῃ εὐρύτατα ἡ ἀλήθεια τοῦ Σταυροῦ. Ἐδόθη ὁμοῦ ἔτσι ἕνα σπουδαῖο καὶ ἀπαραίτητο μάθημα εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, ὅτι ἡ μόνη σταθερὰ καὶ ἀσφαλὴς νίκη εἶναι ἐκείνη, ποὺ ἐπιτυγχάνεται μὲ εἰρηνικὰς διαθέσεις μὲ εἰρηνικὰ μέσα.

Ὅποιος σαλεύει τὴν εἰρήνην γενικῶς ἢ μερικῶς, παροδικὰς μόνον ἐπιτυχίας ἠμπορεῖ νὰ ἔχη. Ἀλλὰ καὶ ὁποῖος ζητεῖ νὰ ἐδρεώσῃ τὴν εἰρήνην, τὸ μέγα τοῦτο τοῦ καλοῦ Θεοῦ μας δῶρον, πρὸς τὸν Σταυρόν πρέπει νὰ στραφῇ.

Οἱ ἰσχυροὶ τοῦ κόσμου σήμερον διατείνονται ὅτι τὴν εἰρήνην ἐπιθυμοῦν καὶ οἱ δι' αὐτὴν ἐργάζονται. Ὁ ὅρος παγκόσμιος εἰρήνην ἐγίνετο κοινότητα παιχνιδι εἰς τὰ στήματα αὐτῶν καὶ τῶν πολλῶν. Ἐκ διαμέρου ἀντίθετοι παρατάξεις, σιγῆτοι ἐτοιμοπόλεμοι εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς γῆς, χριστιανοὶ καὶ μὴ ἡγέται καὶ λαοὶ διὰ τὴν εἰρήνην διακηρύττουν ὅτι ἀγωνίζονται. Οἱ πλείστοι ὁμοῦ εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτὸν χρησιμοποιοῦν ὄπλα καὶ ἀπειλαὶ ὄπλα γνωστά, καὶ ἀγνωστά, ἰσχυρὰ καὶ καταστρεπτικὰ δοκιμάζουσι ὄπλα νέα καὶ περίεργα. Ἐν μόνον ξεχνοῦν· «τῆς εἰρήνης τὸ ὄπλον». Πῶς λοιπὸν εἶναι δυνατόν νὰ διατηρηθῇ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου, ὅταν οἱ προσηλασμένοι αὐτῆν εἶναι ξένοι καὶ ἀπογεγνημένοι ἀπὸ τὰ ὄπλα τῆς εἰρήνης; Ὅταν τὰ ἔργα τῶν διαψεύδουν τοὺς λόγους καὶ τὰς ὑποσχέσεις τῶν, ὅταν στεροῦν τοὺς ὑπάρχοντες τοῦ πολυτιμοτάτου ἀγαθοῦ τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνεύχονται ὑπὸ τὸ πέλας ὀμῆς βίας τοὺς μεταβάλλουσι εἰς ζῶντα μέγα ἱκανοποιήσεως τῶν προσωπικῶν καὶ κομματικῶν ἐπιδιωξέων τῶν. Οἱ λαοὶ ὑπομένουν καὶ ὑπομένουν ἐπὶ μακρὸν δὲν παύουν ὁμοῦ νὰ γογγύζουσι καὶ νὰ ἐπιζητοῦν ἀποδέσμευσιν ἐλευθερίαν. Τὸ πῶρ καὶ ὁ σίδηρος, τὰ ὄπλα τῆς βίας καὶ τῆς καταστροφῆς δυνατόν νὰ ἀναγκάζουσι τοὺς ἀνθρώπους ὅπως κύπτουν τὸν αἰχμᾶ· δυνατόν νὰ τοὺς ἀναγκάζουσι νὰ πεδισαροῦν ἀκουσίως· εἰς ἐθιμικὸς νόμους καὶ εἰς καθεστῶτα ἀντικοινωνικὰ καὶ ἀπάνθρωπα, ἐξυπηρετοῦντα τὰ συμφέροντα τῶν ὀλίγων. Ἄλλ' ἔρχεται ταχέως ἡ ὠρα καὶ δίδεται πάντοτε ἡ εὐκαιρία ποὺ ἀποκαλύπτεται ἡ ἀλήθεια ποὺ φανεροῦνται ἀπροκάλυπτα τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπιβολῆς τῶν τοιούτων ὄπλων. Τότε αἶμα ἄφθονον χύνεται καὶ ἡ εἰρήνην ποδοπατεῖται. Τότε οἱ ἀρχοντες σφύρονται ἀπὸ τοὺς μεγαλοπρεπεῖς θρόνους τῶν καὶ ὠδηγοῦνται πρὸς τὴν δικαιοσύνην καὶ πολλάκις εἰς τὸ ἱερώμα. Διὰ τοῦτου πάντοτε χρειάζεται προσοχὴ καὶ σύνεσις!

Ὁ Τίμιος Σταυρὸς! Ἴδου τὸ εἰρηνικὸν ὄπλον, μὲ τὸ ὁποῖον ὀφείλετε νὰ προστατεύητε, ἰσχυροὶ τῆς γῆς, τὴν παγκόσμιον εἰρήνην. Συνέδρια καὶ συμμαχίαι ἀποβαίνουν ἄκαρπα, ὅταν εἰς αὐτὰ δὲν πρυτανεύει ὁ Σταυρὸς· ὁ νικητὴς τῆς βίας καὶ τῶν παντοειδῶν ψυχοφθόρων καὶ σωματοφθόρων ὄπλων.

Αὐτὸν τὸν Σταυρόν λάβατε ἀνὰ χεῖρας πάντες! Τὰ διδάγματα τὰ εἰρηνικὰ τῆς θρησκείας Ἐκείνου διακηρύξατε εἰς τοὺς λαοὺς σας καὶ ἐφαρμόσατε σεῖς· πρῶτοι! Ἐκείνου θὰ σᾶς ἐμπνεύσῃ τὰ πραγματικὰ εἰρηνικὰ ἰδεώδη! Μὲ σύμβολον τὸν Σταυρόν θὰ ἐδραϊώσητε ὀριστικὰ τὴν παγκόσμιον εἰρήνην! Πρὸς αὐτὸν στραφῆτε καὶ εἰς τὴν δύναμιν αὐτοῦ πιστεύσατε; Ἀρχοντες καὶ λαοὶ τῆς συγχρόνου ἱστορίας. Σεῖς ποῦ γνωρίζετε καὶ αἰσθάνεσθε περισσότερο ἀπὸ τοὺς λαοὺς πάσης ἄλλης ἐποχῆς τὰ ἐκ τῆς εἰρήνης ἀγαθὰ ἱκενίδας ἐκτείνετε πρὸς ἐκείνον τὰς χεῖρας ἀναφωνοῦντες ἕκ βάθους καρδίας: «Χαῖρε Σταυρὲ, εἰρήνης τὸ ὄπλον».

Ἡ ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΚΡΑΤΟΣ ΕΝ ΚΡΑΤΕΙ

Δημοσιεύομεν εἰς ἄλλην σελίδα τὰ ὑπὸ τοῦ Συμβολαιογράφου τῆς πόλεως μας κ. Ν. Ζαμπούνη καταγεγραμμένα εἰς βάρους τοῦ ΚΤΕΥΛ, ὅχι βεβαίως· ἵνα λάβωσι γνῶσιν τῆς σχετικῆς καταστάσεως οἱ ἀναγνώσται μας, διότι ἐκ τῶν ἀπειρῶν παραπονοῶν, τὰ ὁποῖα συνεχῶς μᾶς διατυποῦνται, προκύπτει ὅτι δὲν ὑπάρχει κάτοικος τῆς Χαλκιδικῆς, ὁ ὁποῖος νὰ μὴ τὴν γνωρίζῃ, οὔτε διὰ τὴν πληροφορηθῶσιν οἱ ἀρμόδιοι τῶν ὁποίων ἡ δεινὴ θέσις ἐν προκειμένῳ μᾶς ἐμβάλλει εἰς θλιβερὰς σκέψεις διότι τὸσάκις προέβημεν εἰς σχετικὰς καταγγελίας, ὥστε καὶ οὐτοὶ δέον νὰ εἶναι γνωστοὶ αὐτῆς. Εἰς τὴν δημοσίευσίν των προβαίνομεν ἄλλως, διὰ νὰ μὴ παρεξηγηθῶμεν καὶ ἡμεῖς ὑπὸ τῶν παραπονομένων, ὡς ἀδιαφοροῦντες δι' ὅσα ὁ λαὸς ὑποφέρει ἐκ τῆς ἐν λόγω καταστάσεως ἢ οἱ δι' ἄλλου· βαρύτερους λόγους σιωπῶμεν. Ἀλλὰ μία τοιαύτη σκέψις ἔστω ἡτο λῖαν ἄδικος δι' ἡμᾶς. Εἶναι γνωστοὶ οἱ ἀγῶνες, τοὺς ὁποῖους ἔχομεν διεξαγάγει, πρὸς βελτίωσιν τῆς ἐν λόγω καταστάσεως. Ἐξ ἄλλου πληροφθοῦμεν τοὺς πάντας, ὅτι ἡμεῖς δὲν ταξιδεύομεν δωρεάν διὰ τῶν λεωφορέων, καίτοι... εὐγενῶς μᾶς ἐγέτο ἡ σχετικὴ προσφορά. Ἄλλ' ἔάν δὲν ἀσχολοῦμεθα πλέον εἶναι διότι κατελήξαμεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὰ ΚΤΕΥΛ εἶναι κράτος ἐν κράτει.

ΕΛΠΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ἡ Ἐκθεσις τῆς Θεσσαλονίκης ἀποτελεῖ γεγονός πανελληνίου ἐνδιαφέροντος, διότι εἰς αὐτὴν ἐπιδεικνύονται αἱ πρόοδοι ὀλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος, παρὰ τὸ πλεονόντων ἄλλων Κρατῶν ποὺ συμμετέχουν εἰς αὐτήν. Εἶναι μία ἐθνικὴ ἐκδήλωσις ἡ ὁποία ἀκτινοβολεῖ τὴν λάμψιν τῆς πολὺ πέραν τῶν συνόρων μας. Ἐχεῖ γίνει γνωστὴ εἰς τὸν κόσμον ὀλοκλήρου καὶ ἐν διαφόροις δι' αὐτὴν Κράτη πολλὰ, τὰ ὁποῖα σπεύδουσι νὰ συμμετάσχωσι.

Αἱ ἑλληνικαὶ πρόοδοι εἶναι σταθεραὶ καὶ ἀναμφισβήτητοι. Ὅλοι οἱ κλάδοι τῆς παραγωγῆς, κατὰ τὰ τελευταῖα ἰδιαιτέρως ἔστη, προάγονται ὑπὸ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Κυβερνήσεως Βιομηχανία, γεωργία, βιοτεχνία, χειροτεχνία σημειῶνουν προόδους οἱ ὁποῖαι καταδεικνύουν τὴν ἀνοδικὴν πορείαν τῆς οἰκονομίας μας. Μέσα εἰς τὴν ἐκθεσιν οὐδὲν τὰ ἐπιτεύγματα τῆς ἑλληνικῆς προκοπῆς, θὰ παρονοιασθῶν εἰς ὅλην τὴν ἐκθεσιν καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν Προχωρεῖ ἡ Ἑλλάς πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς ἀναπτύξεως, διὰ νὰ παύσῃ νὰ θεωρῆται ὑποανάπτυκτος καὶ διὰ νὰ δημιουργήσῃ τὴν καλλιτέραν οὐρίον.

Ὅταν παρακολουθῆσῃ κανεὶς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐκθεσεως αὐτῆς θὰ ἀντιληφθῇ πλήρως τὸς συντελεσθεῖσας, εἰς ὄλους τοὺς τομεῖς, πρὸς τὴν ἑλληνικὴν δραστηριότητα. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἡ Ἐκθεσις τῆς Θεσσαλονίκης δὲν πιστοποιεῖ τὸ παρὸν μόνον, ἀλλ' ἐπιτρέπει καὶ ὠραίας ἐλπίδας διὰ τὸ μέλλον.

ΤΑΧΥΤΑΤΗ ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ ΤΟΥ Γ. Σ. ΣΤΡΑΤΟΥ

Ἡ ταχύτης μεθ' ἧς τὸ Σῶμα Στρατοῦ ἐπελήφθη τοῦ ἐν Ἀρναία συμβάντος θλιβεροῦ ἐπεισοδίου, μὲ ἥρωα ἔνα Ἀνθυπολοχαγόν, περὶ οὗ σχετικῶς δημοσιεύομεν εἰς ἄλλην σελίδα, ἡ ἄμεσος ἀπομάκρυνσις τοῦ ἐκτραπέντος καὶ ἡ διενέργεια ἀναρρίσεων πρὸς ἐπιβολὴν κυρώσεων ἱκανοποίησε πλήρως τὸ κοινὸν αἰσθημα, ὡς ἀποδεικνυόμενης οὕτω τοῦ ὑψηλοῦ σημείου, εἰς ὃ ἵσταται ἡ Ἡγεσία τοῦ Στρατοῦ μας, τὸν ὁποῖον δὲν δύναται νὰ θίξῃ ἐν ἀτυχῆς κρούσμα βασιβουκισμοῦ, ὅπερ καὶ θὰ παταχθῇ ἀμειλίκτως.

Ἡ ΠΑΡΑΝΟΜΟΣ ΘΗΡΑ

Κατὰ τινὰ πληροφορίαν μας συστηματικῶς θηρεύουν παρανόμως πολλοὶ ἰδιοκτηταὶ ἔλκυστήρων διὰ τῶν φώτων τῶν προβολέων αὐτῶν, ἰδίως εἰς τὴν μετοξὺ Νέας Γωνιάς καὶ Κρήνης περιοχίαν.

Αἱ δασικαὶ ἀρχαὶ μας ὀφείλουσι νὰ λάβωσι τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν σύλληψιν τῶν λαθροθηρῶν αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι προκαλοῦσι σοβαρὰν φθορὰν εἰς τὰ θηράματα, ὁ δὲ Σύλλογος τῶν Κυνηγῶν μας νὰ παράσχῃ τὴν συνδρομὴν του διὰ τῶν κατά τόπους μελῶν του, διὰ τὴν ἀνακάλυψιν των.

ΛΥΠΗΡΟΝ!

Ἀραῖον τὸ ἐκκλησίασμα, κατὰ τὴν τέλει τῆς δοξολογίας τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, ἐπὶ τῷ εορτασμῷ τῆς ἡμέρας τοῦ ἐφέδρου πολεμιστοῦ, ἐλάχιστοι δι' ἕξ ἄλλου οἱ παραστάντες εἰς τὴν ἐπακολοθήσασαν στέψιν τοῦ Ἡρώου τῆς πόλεως μας.

Οὐδέποτε ἄλλοτε ἐσημειώθη τοιαύτη ἀπροθυμία συμμετοχῆς τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ταύτης, τῶν ὁποίων τὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα εἶναι γνωστὰ καὶ ἱναμφισβήτητα, εἰς παρομοίας εορτάς.

Τὸ λυπηρὸν γεγονός δὲν σημαίνει ἐλλείψιν σεβασμοῦ τῶν ἀδικαιολογητῶς ἀπουσιάζοντων πρὸς τὴν μνήμην τῶν ἠρώων, οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς προσφορᾶς τῆς ζωῆς των διησφάλισαν εἰς αὐτοὺς τὴν δυνατότητα νὰ ζοῦν ἐλευθέρως, ἀλλ' ἀσφαλῶς εἰς τὴν λίαν ἐπιπολαίαν ἀνιμεωπίαν ἐνὸς εορτασμοῦ τοσαύτης σημασίας, τοῦθ' ὅπερ ὁμοῦ οὐδαμῶς μειώνει τὴν σοβαρότητα τῆς παραλείψεως των.

ΤΟ ΚΑΜΑΡΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Α.Υ. ὁ Ὀλυμπιονίκης Διάδοχος ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

λύτως τὰς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τὸν ὁποῖον ἡ καρδιά του οὐδέποτε τὸν ἀπατᾷ. Ἀπροσμετρήτου βαθύτητος καὶ ἀσυγκρίτου μεγαλείου εἶναι τὸ γεγονός. Οὐδεμία ἐπιτυχία τῶν μεγάλων κρατῶν, ὡς αἱ Ἡνωμένα Πολιτεῖαι καὶ ἡ Ρωσία. Οὔτε αἱ ἑκατοντάδες τῶν βαθμῶν καὶ ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν μεταλλίων, τὰ ὁποῖα ἐκέρδησαν αὐτὰ. Οὔτε αἱ καταπληκτικαὶ ἐπιδόσεις τῶν ἀθλητῶν των εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνας τῆς Ῥώμης δύναται νὰ παραβληθῶσι πρὸς τὸ ὑπέροχον γεγονός τῆς λαμπρᾶς μας νίκης. Διότι τὴν νίκην αὐτὴν τὴν ἐκέρδησεν ὁ Πρῶτος Νεὸς τῆς Ἑλλάδος. Καὶ τὴν ἐκέρδησεν εἰς τὴν θάλασσαν εἰς τὴν ὁποῖαν πάντοτε, ἀπὸ τῆς ἐν Σαλαμίνοι ναυμαχίας καὶ μέχρι σήμερον μόνον τὴν νίκην καὶ τὴν δόξαν ἐγγώρισεν

σπάση τὸ χρυσοῦν μετάλλιον τῆς πρώτης νίκης διὰ τὴν Πατρίδα του. Ἀλλὰ τοῦτο οὐδὲν ἕτερον σημαίνει ἢ ὅτι ὑπὲρ πάντα τιμᾷ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰς ἀρετὰς του, διὰ τῶν ὁποίων ἀγωνίζεται καὶ νικᾷ.

Αἱ ἐφημερίδες ὄλων τῶν χωρῶν σχολιάζουσι μετὰ θαυμασμοῦ τὴν λαμπρὰν νίκην, ἐξαιροῦν τὰς ἱκανότητας τῆς Α.Υ. τοῦ Διαδόχου μας καὶ τὸ χαρακτηριστικὸν τυπὸν ὡς τὸ σημαντικώτερον γεγονός εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων, διότι διὰ πρώτην φοράν μέλος Βασιλικῆς οἰκογενείας λαμβάνει μέρος εἰς αὐτοὺς καὶ μάλιστα κερδίζει τὸ χρυσοῦν μετάλλιον. Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς υπερήφανος συγκινημένος καμαρώνει τὸν Ὀλυμπιονίκην.

Ἐζήτω ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος!

ΓΗΡΙΑΤΡΙΚΗ

Τόν τελευταίο καιρό, πολύ συχνά, ακούμε να γίνεται λόγος για έναν καινούργιο κλάδο της Ιατρικής, την γηριατρική. Η γηριατρική που άποκαλείται και γεροντολογία, έχει για θέμα της, όπως δείχνει και το όνομά της, την υγιεινή των γερόντων. Είναι, δηλαδή, η Ιατρική της προχωρημένης ηλικίας και άπο βλέπει στην υγεία και την εφάρμογή του υπερήλικος. Σκοπός της είναι να παρατείνει τή ζωή της ζωής των ανθρώπων και συγχρόνως να κάνει τους γερόντους άκμαίους. Σήμερα, σ' όλοκληρο τον κόσμο, καθώς και στή χώρα μας, έχουν ιδρυθή Έταιρίες και Έπιτροπές που ασχολούνται με την μελέτη του γήρατος. Επίσης σε πολλά κράτη υπάρχουν ειδικές κλινικές για τή νοσηλεία των γερόντων και ιδρύματα για τή προστασία τους. Κάθε μέρα χιλιάδες έπιστήμονες προσπαθούν να ανακαλύψουν τό μυστικό τής μακροβιότητας κι' άλλοι πάλι να βρουν τό έλιξήριον τής νεότητας. Οι έπιστήμονες αυτοί πιστεύουν ότι η Ιατρική έκνενα βρίσκειται σε μία κρίσιμη καμπή και πλησιάζει να άποκαλύψει τις χρόνιες άσθενείες που οδηγούν στα γηραιά. Συγχρόνως να βοηθή με ποιους τρόπους μπορούν να προληφθούν οι κυριώτερες άσθενείες του γήρατος, ή άρτηριοσκλήρωσις, οι καρδιοπάθειες, οι έγκεφαλικές άμφοραγίες και άλλες.

Οι γηριατροί είναι άπο τήρη πολύ αειόδοξοι. Ηδη προβλέπουν ότι τό 1960 ό μέσος όρος ζωής θα φθάνη στα 80 χρόνια και δέν βλέπουν τό λόγο γιατί να μη μπορούμε όλοι να γίνουμε οίονόβιοι. Υποστηρίζουν ότι ένας σκύλος βρίσκειται στην πλήρη του άναπτυξη σε ηλικία 2 ετών και ό μέσος όρος ζωής του είναι 12 χρόνια ένα άλλο βρίσκειται σε πλήρη άναπτυξη σε ηλικία 4 ετών και ό μέσος όρος ζωής του είναι 25 χρόνια. Σύμφωνα με αυτό έδόν ό άνθρωπος είναι σωματικά ώριμος σε 25 του θα έλθουν να μη πεθάνη πριν άπο τό 150.

Ο ψυχολογικός παράγων παίζει σπουδαιότατο ρόλο στο θέμα του γήρατος, όπως συμβαίνει με τή άτομα που άπαχωρούν άπο τή εργασία τους και γίνονται συνταξιούχοι. Ο ά. άνθρωπος, όμως, που όσο κι' άν περνούν τό χρόνο έξασκολομένη να είναι νέος, έστι κι' άν τή μαλλιά του άσπρίζουν. Ένας διακεκριμένος έπιστήμων ό Δόκτωρ KLUMPP, υποστηρίζει ότι εκάθε βιολογικός οργανισμός ό όποιος είχε έξασκολληθή με μιά ρουτίνα για 40 ή 50 χρόνια δέν μπορεί ξαφνικά να φύγη άπο τή τροχιά του χωρίς δυσάρεστες συνέπειες.

Έκείνοι έπίσης; οι όποιοι πολεούν τό γήρας μάς λένε ότι η άργία χωρίς μιά ώφέλιμη ένεργεια μπορεί να είναι σοβαρή παγίδα. Δέν μπορούμε ν' άποσυρθητε προς νέα έπιτεύγματα; μιά μικρή έπιχειρήσι που θα θέλατε ν' άρχίσετε, ένα βιβλίο που πάντα σχεδιάζατε να γράφατε, κάτι νέο, τέλος πάντων που θα σά; τραβήξη. Η άποχώρησι άπο τή δουλειά πρέπει να είναι ευπρόσδεκτη σαν ή άρχή μιάς νέας καριέρας. Δέν πρέπει να τήν φοβόμαστε και να τήν θεωρούμε σαν τό τέλος τής ζωής.

Ακούτε τώρα τή συμπεράσματα για τή διαίτα των ηλικιωμένων: 1) Αποβάλετε τό υπερβολικό πάχος.

2) Πίνετε τσάι και καφέ έδόν σά; άρέσει, αλλά πίνετε και γάλα. Έάν τό σταματήσατε ξαναρχίστετε πάλι. Πίνετε περίπου μισό κιλό γάλα ή και περισσότερο τήν ημέρα.

3) Η διαίτα σας πρέπει να είναι πλούσια σε βιταμίνες και πρωτεΐνες.

4) Ζυγίζεστε κατά διαστήματα. Έάν είναι άναγκαίον ζητήστε άπο τόν γιατρό σας να σά; καθορίση μιά διατροφή σύμφωνα με τις άτομικές σας άνάγκες και δεχθήτε τις συστάσεις του για τις βιταμίνες και τό όρυκτα συμπληρώματα.

Γενικά οι γηριατροί που θέλουν να μάς κάνουν να γράσουμε όσον τό δυνατόν άργότερα, φωνάζουν: Προσέξτε τήν διατροφή σας για να περάσετε ευχάριστα τήν γεροντική σας ηλικία.

—Ακολουθήστε μιά μετρημένη ζωή χωρίς υπερβολές και καταχρήσεις.

—Παρακολουθήστε τήν υγεία του οργανισμού σας πηγαίνοντας έγκαιρως στο γιατρό σας.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Έλήφθησαν αι συνδρομαί των κάτωθι φίλων αναγνωστών τής εφημερίδος μας, τους όποιους ευχαριστούμεν.

- N. Μουδανιδών: ό κ. Φιλ. Χολοκούνης.
Διονυσίου: ό κ.κ. Δημ. Κίρμος, Βασ. Ακωνίδης, Κων. Ανθάκης.
Όρμουλλας: όι κ.κ. Ν. Μιχαλούδης, Αθ. Καραγκιζάς, Δημ. Τσιάντρας, Νικ. Τσίγγας, Δημ. Γερακοδής, Δήμος Αμέγρος, Κων. Γιοματάρης, Χρ. Γιοματάρης, Ιωάν. Χαδιάς, Γεώρ. Παπαοικονόμου, Ιωάν. Στεργιούδης.
N. κήτης: όι κ.κ. Δημ. Ι. Καμπύρης, Ανδρ. Παπάγγελος.
Άγ. Νικολάου: όι κ.κ. Άγγ. Κυριαζής, Άθ. Εύαγγελινός, Άστ. Τσάπατος, Νικ. Ψαθάς.
N. Μαρμαρά: όι κ.κ. Κυρ. Λουφάκης, Άλ. Ταουτσόγλου, Χάρ. Δημητρακόπουλος, Βασ. Κράντας.
Μεταμορφώσεως: όι κ.κ. Άθαν. Δαμάκας.
Γερακινής: όι κ.κ. Άθ. Μπαζάκος, Δημ. Γλυκής, Δημ. Κοζάντης, Στ. Βασιλικής.
Πολυγύρου: όι κ.κ. Ιωάν. Τραχυγιάννης, Ιωσήφ Μήλιος, Χρ. Γαβρίλης, Γεώρ. Μπουρμπουσταώτης, Άντ. Μπανόβας, Θεόδ. Μούζας, Άθαν. Ράλλης, Θεόδ. Μπασλής.
Άθύτου: ό κ. Ιωάν. Βλαχάκης.
Θεογνικής: όι κ.κ. ό βουλευτής κ. Σαραφινός, Βασ. Παπαβασιλείου, Γεώργ. Ραγιάς.
Στρατινικής: ό κ. Άοτέρ. Παπαγιάννης.
Κομοτινής: ό κ. Γεώργ. Καταφυγιώτης.
Περτοβλί—Τρικάλων: ό κ. Παραδ. Καραμούζης.

Χαλκιδικείς:

Διά πāsαν Κτηματικήν στις Συναλλαγήν Αποτανήθητε με έμπιστοσύνη εις τό Γραφείον Κτηματικών Συναλλαγών ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΝΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ.

Άγοραί-Πωλήσεις Άκινήτων

Όδός Βασιλέως Ήρακλείου αρ. 13, 1ος όροφος αρ. Γραφείον 2 (= ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ =) ΤΗΛΕΦ 20—451

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Δ. ΣΤΑΜΠΟΥΛΗΣ ΙΑΤΡΟΣ ΕΙΔΙΚΟΣ ΑΝΑΙΣΘΗΣΙΟΛΟΓΟΣ ΟΛΟΣ ΜΙΛΟΥΛΗ 18-ΤΗΛ. 81-374 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΩΝ ΚΡΙΝΟΝΤΩΝ

Τό θέμα μας είναι τόσο πλούσιο και τόσο γενικό που θα χρειάζονταν δυατή πένα και άνθρωπο με μεγάλη προωπικότητα να τό χειρισθή. Κάμουμε τήν προεσαγωγή αυτή για να δηλώσουμε άρχικά πώς δέν άνήκει στην άρμοδιότητα μας να καταπιόσουμε μενα τόσο σοβαρό θέμα τό όποιον χρειάζονταν έπισταμένη μελέτη και πολυχρόνιο πείρα.

Καταπιανόμαστε με τό θέμα αυτό με τήν ρήση «στην άνεχεια καλό είναι κι' τό χαλάσι». Μαυτό βίβαια θέλω να πώ πώ ή πολύτιμη αυτή Έφημερίδα ένω καταπιάστηκε με πληθώρα άλλων σοβαρών και κοινωνικοφελών θεμάτων δέν έιχε να ξαναπισατή με τό θέμα αυτό που άποτελεί τό άλφα και τό ωμέγα τής προόδου μιάς κοινωνίας.

Είναι γενικώς παρατηρημένο πώ, στή δημιουργία κάθε έργου είτε αυτό είναι πνευματικό, είτε είναι υλικό άντιπροσπατάσσονται γινώμενες και κρίσεις διάφορες που έχουν σαν σκοπό να βελτιώσουν τούτο—ή έφ' όσον είναι δυνατόν—ή έφ' όσον τούτο είναι αδύνατον να προλάουν μελλοντικά σφάλματα γιατί τότε «τό δισ έξαμαρτίνει ούκ άνδρος σοφού» άφού κατά τό άλλο σοφό γνωμικό μας «άνθρώπινον είναι τό σφάλλεισθαι».

Ός έδω τό πράγματα βάνουσι καλώς και κανένας δέν έχει τις έντρομήσεις. Έργα υλικά ή πνευματικά μεγάλης πνοής έργα τό όποια πρόκειται να έπηρεάσουν μάζες τήν ψυχή του λαού μας και να άφύσσουν τήν ιστορική τους σφραγίδα για τις έπερχόμενες γενεές δέν είναι δυνατόν να μη κριθούν. Τόσον τό άτομικόν όργανον είναι δυνατόν να τό βλέπη άπο τής στενωπής του όψεως και να μη βλέπουν ό,τι βλέπει ό λαός ή οι πολλοί ή πηγή τής σοφίας Σουηθισμένου τό όργανον τούτο με μιά δική του τυκτική και σένα δικό του τρόπο σκέψης είτε γιατί είναι άπομονωμένο άπο τις μάζες λόγω τής κοινωνικής του θέσης ή λόγω των έγωιστικών του τάσεων είτε γιατί στή θεμα αυτό είναι άμβλώσεις είναι δυαίον να πλανάται «πλανάσθαι και πλανώμενι λέγει τό Θεόν μας Έδωγγέλιον τό άπαύλασμα πάσης Θείας και ανθρώπινης σοφίας».

Στήν προειμένη πλάνη οι άντικειμενικά κρίνοντες θα πρέπει καλόπιστα ευγενικά πολιτισμένα να υποδείξουν και μάλιστα έγγραφως τήν γνώμη των προκειμένου άλλοι άρμοδιώτεροι εκείνου όστις έπέληφθη του έργου να έκφέρουν τις σπάρεις των.

Όλα τώ Θεώ έλευθεροτυπία μέχρις άπιστεύτου βαθμού έχομεν στή χώρα τής Έλευθερίας, και κανένας δέν πρόκειται να τόν έλέγη ή να τόν έξουσιάση.

Όι σιητες των Έφημερίδων όλης τής Επικρατείας είναι πάντοτε στή διάθεση του καθέτα μας άρει να μην έβρίζουν άπειλόν συκοφαντών.

Μά έδω έγκείται τό θέμα μας δε πρόκειται για κείνους που ποτούν τόν τόπον τους αγαπούν τήν πατρίδα τους, σέβονται τόν έαυτό τους γιατί αυτοί έπίρουν και να έλέγξουν άλλα και να παινώσουν τή δημιουργική προσπάθεια τό ώφέλιμον και δημιουργικόν έργον.

Οι άνθρωποι αυτοί ζυγίζουν τις δυνάμεις τους, άντιμειωπίζον ρεαλιστικά «τά γινόμενα» και πέρουν τή θέση τους: άνάμεσα φυσικά στους δημιουργικούς.

Αυτοί οι άνθρωποι και άν άκόμη σημειώνουν σφάλματα τή όποια είναι έπουσιώδη έχουν τήν άκραιότητα και τήν δύναμη του χαρακτήρος να πούν στο δημιουργό του ή στο ευρύτερο κοινόν τό σύνολο λαμπρόν ή πολύ καλόν ύστερη μόνον στις τάδε εκδηλώσεις τις όποιες έδν είχε θα ήταν άριστον.

Καλόπιστοι άνθρωποι. Καλόπιστος και ή κριτική τους ευγενικά και πολιτισμένα τό έργο τους επαινεί τό κατορθώματά τους. Μά έδω τό θέμα μας είναι για τους άνοήτους κριτές που χώνονται παντού και εκφέρουν γνώμη για ζητήματα στα όποια ούδέποτε άσχολήθηκαν και στα όποια ούδέποτε ένδιέτριψαν.

Τό μη κρίνετε ίνα μη κριθήτε του Έδωγγελίου άποτελεί αξίωμα άριστου γηματόν, έχουν Θεϊον, τό όποιον μόνον ή Θεία Σοφία μπορεί σε διά των άρίων χειλέων του Θεανθρώπου να έξωτερικεύση. Για να κρίνη κανένας ένα έργο θα πρέπει να τό μελετήσει καλά άπ' όλες τις πλευρές. Χωρίς τήν προεργασία αυτή είναι—φαύλος κύκλος—άνθρωπων που παραδέχονται έδω και κει χωρίς να καταλάβουν τί ζητούν ή επιδιώκουν και χωρίς να είναι σε θέση να άτενίσουν τήν δημιουργική αυτή προσπάθεια.

Σεβαστή όπως είπαμε και ή γνώμη του κρίνοντος. Και άφού ούτος θεωρεί τον έαντίον τού τόσο δυνατόν γιατί δέν εκφράζει άπόλυτα τις γνώμες του άφού τις θεωρεί καλύτερες. Άλλά σινηθίζεται οι άνθρωποι ούτοι οι έμπεριόδοι της Σοφίας και τής έμπεριόδοις να κυκλοφορούν άνεύθυνα γνώμες τις όποιες ή δονέζονται άπο άλλους χωρίς βέβαια να έχουν στέρρες βάσεις ή οι ίδιες είναι άνόητες. Όπως και άν έχη τό ζήτημα έμπεριόδοις και τις κυκλοφορούν σιές παρόδους των καφφενοίων δια να πούν ότι ή τάδε εργασία είναι χωρίς αξία.

Δέν πέρουν όμως τό θάρρος να υποδείξουν και τό σημείο εις τό όποιον μειονεκτική εργασία ή όποια όσον και άν είναι άπλη τό γεγονός ότι πέρνει ένα συγκεκριμένο σκοπό πρέπει να υπερκετημηθη ναί εκ των πραγμάτων ή άνω εκτίμησις του κρίνοντος. Ό ή τό δυνατόν να μάς είπη ό κρίνων τί έχει να παρουσιάση για τό θέμα αυτό ό ή όστις; Η έάν λάβωμεν ως βάση τό άλλο. Έάν ό καθένας παραιτηθή κάθε δημιουργικής πνής πώς θα είναι δυνατόν να προκόψη ό τόπος μας αυτό;

Υπάρχουν όμως και άλλοι μερικοί οι όποιοι υλοστηρίζουν με τό αξίωμα γι' αυτούς. «Έγώ δέν πρόκειται να πουλήσω μυαλό άλλ' ούτε και να τό βασανίσω».

(ΤΟ ΤΕΛΟΣ εις τό έπόμενον)

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΠΑΝΟΥ ΙΑΤΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΔΕΧΕΤΑΙ 12-2 π.μ. και 5-8 μ.μ. ΙΑΤΡΕΙΟΝ ΕΓΝΑΤΙΑΣ 65 ΤΗΛΕΦ. 23-813

ΜΕ ΤΟΚΟΝ 2000 ΟΡΙΣΜΕΝΑ ΔΑΝΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΓΡΟΤΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ 9.—Τό ύπουργείον Γεωργίας καθόρισεν, όπως ή έξόφλησις (τοκοχρεωλυτική έξυπρήρεια) των ύπο τής ΑΤΕ χορηγουμένων δανείων μέσης και μακράς προθεσμίας εις τους καλλιεργητάς δια δένδρα βραδείας άναπτύξεως και καρποφορίας, όπως είναι ή έλαία, τα έσπεριδοειδή κλπ. γίνεται με τόκον, ήτοι 20%.

Ο ίδιος τόκος θα εισπράττειται παρά τής Άγροτικής, προκειμένου και περι δανείων χορηγουμένων εις παραγωγούς και κτηνοτρόφους δια τήν άγοράν παραγωγικών έξων, μικρών ή μεγάλων.

Εις τήν κατηγορίαν των χαμηλών δανείων (200) ύπάγονται και τα χορηγουμένα δια τήν άναπτύξιν τής οικονομίας κτηνοτροφίας.

Τα κατά τό τρέχον έτος συναφθέντα ύψηλότοκα δάνεια δια τήν άγοράν ζώων «Τα ραντέξ», θα μετατραπούν εις χαμηλότοκα, άναπροσαρμοζόμενων των σχετικών δόσεων.

Έφεξής θα χορηγούνται βραχυπρόθεσμα δάνεια δια τήν άγοράν ή διατήρησιν (πρός έκτροφήν ή άναπαραγωγήν ή πάχυνσιν), ούχι μόνον θηλέων μόσχων, άλλα και δια τήν άγοράν ή διατήρησιν βελτιωμένων μόσχων, άνεξουτήτως φύλου.

Τα δια τας όρεινές κυρίως περιοχές άγοραζόμενα, ένισχύσει τής Άγροτικής Τραπεζής, παρά των παραγωγών πρόβατα, θα όρίζονται κατά τήν άπο κοινού κρίσιν των κατά τόπους διευθυνέων γεωργίας μετά των τεχν. ύπηρεσιών τής ΑΤΕ, ως τούτο, άλλως τε, θα γίνεται και δι' έλλα τα άλλα είδη ζώων και δια πάσης τας περιπτώσεις.

Άπαντες οι δανειοδοτούμενοι παραγωγοί δια άγοράν ή διατήρησιν ζώων, θα άναλαμβάνουν δια δανειακού συμβολαίου τήν ύποχρέωσιν όπως άκολουθούν τας όδηγίας των άρμοδίων ύπηρεσιών του ύπουργείου γεωργίας εις, δια άφορά εις τήν οργάνωσιν τής άναπαραγωγής, τής περαιτέρω βελτιώσεως και έμπορίας των ζώων.

ΤΟ «ΣΗΜΕΡΑ»

Έξεδόθη τό 17ον τεύχος του περιδικίου «ΣΗΜΕΡΑ» με συνεργασίαν του καθηγητού του πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, κ. Ν. Π. Άνδριάτη, («Γλασκώα») του καθηγητού του πανεπιστημίου του Βερολίνου, κ. Γ. Δεστούνη. Η σύγχρονος μορφή των νεύρωσεων εν Εύρώπη. Έπίσης άρθρα και μελέται δια τήν καθυστερημένα παιδία και τήν φροντίδα τής μορφώσεως των, δια τας τελευταίας έπιτεύξεις τής άνθρωπότητας και τής έπιστήμης. Ιδιαίτερος ένδιαφέροντα τα άρθρα «ό γυιός που έσώθη με τήν άφοσίωσι του πατέρα του. Η καλύτερη συμβουλή που μου έδόθη ποτέ» του Μωρίς Σεβαλιέ, τό μυστήριον του ύπνου, κ.λπ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: εν Πολυγύρω οικία μετά οικόπεδου εις συνοικίαν (Βογιατζίδικα) επί τής όδου Πολυγύρου—Μουδανίων. Πληροφορία παρά τής Σοφίας Ψαθάκη.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΔΙΣΤΑΓΜΟΙ

Μου μήνυσε: «Τό θέλω να [σε δώ] μά τρένω να βρεθώ πάλι σι [μά σου] έκείνη τή βαρεία, πυρή μου [τιά σου] άπάνω μου ξανά πώς θα δε [χτώ;]

Θέ ναμαι μήπως πάλι τό [δειλό] κορτάι σαν και τότε που— [στοχάσω]— δέν ήξερα να βρω σήν άγ— [καλιά σου] του πόθου τό γλυκό ξεδιψα— [σμά;]

Περνούν οι μέρες κι' όλο σε [θυμάμαι: "Ήσουν σά μιά λαμπάδα πυ— [ρωμένη] κι' ή θύμησή σου άκόμα με [θερμαίνει.]

Νάρθω κοντά σου να σε δώ [φροβάρμαι! Τώρα ..., μες στής ζωής τό με [σημέρι,] τις μαστροιές του χρόνου [ποιός τις ξέρει;... ΔΩΡΑ ΜΟΑΤΣΟΥ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΡΝΑΙΑΣ

Άγαπητοί Συνάδελφοι, Ο Σύνδεσμος Αποφοίτων Γυμνασίου Αρναίας, έπραγματοποίησε τήν πρώτη Γενική συνέλευσιν κατά τήν 7ην Αύγουστου έ.ε. εν Αρναία, καθ' ήν έξελέγη τό πρώτον Διοικητικόν Συμβούλιον αυτού.

Σκοπός του Συνδέσμου μας είναι ή συνέχισις και εις τήν κοινωνίαν του άναπτυχθέντος και καλλιεργηθέντος δια του Σχολείου δεσμού, εις τρόπον ώστε ό ψυχικός και ήθικός δεσμός, ό σφυρηλατηθείς εις τα θρανία μεταξύ των μελών να μη διακόπτεται. Επίσης ή άνάπτυξις μεταξύ αυτών πνεύματος άλληλεγγύης, ή ήθική και όλική ύποστήριξις, καθώς και ή ήθική και πνευματική άνάστασις αυτών.

Κατόπιν τούτων προσκαλούμεν τους έπιθυμούντας όπως έγγραφον μέλη του Συνέσμου δια τήν έπίτευξιν των άνωτέρω σκοπών άποτέλλοντες σχετικήν αίτησιν.

Ο πρόεδρος Ι. ΚΥΡΙΑΘΙΝΗΣ Ο γεν. γραμματεύς Δ. Μ. ΣΙΟΥΦΗΣ Τα μέλη: Α. ΣΑΜΑΡΑΣ Ν. ΜΗΤΣΟΥ Ν. Ζ. ΓΡΑΦΟΥ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ο πρόεδρος τής κοινότητας Μεταμορφώσεως Χαλκίδης διακηρύττει ότι, δυνάμει τής ύπ' αριθ. 19]1960 άποφάσεως του κοινού και συμβουλίου, τής ύπ' αριθ. 16886]26—8—1960 τοιαύτης Νομαρχίας Χαλκίδης τήν 18ην του μηνός Σεπτεμβρίου του έτους 1960 ήμεραν Κυριακήν και ώραν 4—6 μ.μ. και εν τώ κοινωτικόφ γραφείφ, ένεργηθήσεται πλεν δική δημοκρατία δια τήν άνάδειξιν ένοικιαστού τής βοσκήσιμου δασικής έκτάσεως δια τήν βοσκήν αίγων και δια τήν γεωμετρικήν περίοδον 1960—1961.

Ός πρώτη προσφορά όρίζεται τό ποσόν τής δαχ. 8.000. Δια να γίνη τις δεκτός εις τήν δημοπρασίαν όφείλει να προσκομίση ένώπιον τής έπιτροπής γεωμετρικών συστάσεως παρικοταθής δαχ. 1.000 ως και αξιόχρονον έγγραφήν. Οι όροι είνιν κατατεθειμένοι εις τό γραφείον τής κοινότητας Μεταμορφώσεως και τής Νομαρχίας Χαλκίδης ένθα οι ένδιαφερόμενοι δύνανται να λάβωσιν γνώσιν ήμέρας και ώρας. Έν Μεταμορφώσει τή 5—9—1960 Ο Πρόεδρος Κοινότητας ΚΩΝΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

ΓΕΝΙΚΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΑΙ ΕΘΝΙΚΗ «ΜΟΡΦΟΥΛΑ» ΕΔΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΛΑΜΙΑ: ΑΘΗΝΑΙ: Πλατ. Έλευθερίας Γραφ. Μεταφορών ΜΑΚΕΔΟΝΟΡΘΑΚΙΚΗ ΛΑΜΙΑΚΗ Καλαποθάκη 9 Άγ. Νικολάου 8 Έρμού 110 ΤΗΛ. 71—154 ΤΗΛ. 4—55 ΤΗΛ. 22—531 ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑΙ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ—ΤΑΞΙΣ—ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΑΝΤΙΠΡΗΠΟΙ ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΑΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Βαλαωρίτου 34
Τηλεφ. 79.205

ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙΑΣ ΙΔΕΕ-Τ.Β.Ε.

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ίδιωτων δρχ. 60
Δήμων και Κοινωτ. > 150
Νομικών προσώπων > 150
Τραπεζικών Έταιριών > 500
Έξωτερικόν (Διεροπορικώς)
δολλάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικά ζητήματα δωρεάν.
Διακηρύξεις, πλειστηριασμοί
το χιλιοστόμετρον δρχ. 1.30, Διαφημίσεις 0.60.

Χειρόγραφα, δημοσιεύμενα
ή μή, δέν επιστρέφονται
Υπεύθυνος: ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΥΣΤΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΤΟ ΑΣΥΔΟΤΟΝ Κ.Τ.Ε.Υ.Λ.

Πρός
Την Έφημερίδα
«Φωνή της Χαλκιδικής»
Κύριε Διευθυντά,

Παρακαλώ όπως δημοσιεύσετε
την κατωτέρω διαμαρτυρία
μου καίτοι γνωρίζω ότι δεν πρό-
κειται να προκαλέσει την προσο-
χήν των αρμοδίων ως δεν προ-
έβλεψαν την προσοχήν των τα-
κτικωδών διατυπούμενα πα-
ράπονα των πολιτών δημοσιεύ-
θέντα και επανάληψιν και από-
των στηλών της εφημερίδας σας.

Τό παρελθόν Σάββατον περί-
όραν 6-30 μ.μ. εις την β' σ' α-
σιν Γερακινής αναμέναν την
διέλευσιν του λεωφορείου Μ.υ-
δανιών Πολυγύρου 5 επίβατες
ό υποπαίνόμενος, ο κ. Άργονό-
μος Πολυγύρου και 3 γυναίκες
ήνα επιβιβάσθημεν αυτού και
ανέλθωμεν εις Π.λόγγρον. Ο ε-
κτελών όμως το δρομολόγιον ε-
κείνω οδηγώ τυχάνων συγχρό-
ως και λεωφορείου άμυχθείς
εις την στάσιν αυτήν ού ε κών
άνεκομεν προς στιγμήν την τα-
χίτητα του ούτοκινήτου έστο
ιά δώτη μίαν εξήγησιν άλλ' ε-
ξηκολούθησε άδιαφορως τόν δρό-
μον του. Συνδέοντες άμέσως τή
λεωφονικώς με τόν προκορειον
ΚΤΕΛ Πολυγύρου εξήγησάμεν
την άποστολήν εντέρου λεωφο-
ρείου προς παραλαβήν μας άλλ-
λά τόν πρακτορείον κατηγορημα-
τικώς άπήνησαν ότι δεν μπορεί
νά διαθεσώ αυτοκίνητον διά 5
επίβατας. Νομίζω όμως ότι ο
πάρχων νόμοι οι όποιοι υπο-
χρεώνουν τους διοικούντας τόν
ΚΤΕΛ (μονοπωλήσαντας την συ-
κοινωνίαν Χαλκιδικής) να δια-
θέτουν επαρκή λεωφορεία ίνα
εξυπηρετώσι τόν κοινόν

Γνωρίζω ότι υπάρχει διάτα-
ξις καθ' ην τόν λεωφορεία επι-
χρεώνονται εκκινώνται από την ά-
φετηρίαν των να διαθέτουν 2
λευθέρως ώριμένους θέσεις διά
τους επίβατες των ενδιαιμέσων
σταθμών, άλλ' ή διάταξις αυτή
ουδέποτε εφηρμοσθη και βλέπω
με τόν λεωφορεία να εκκινούν ά-
πό τας άφετηρίας των ύπερφω-
τωμένα υπό τας όμματα των άρ-
μοδίων οργάνων της τρωχίας.

Ακόριως όμως ή άδιαφορία των
αρμοδίων οργάνων άπεφάσθηεν
τό ύπεροφικόν ΚΤΕΛ εις ση-
μειον ώστε να εξυπηρετή γραι-
μάς απαιτούσας 4-5 λεωφορεία
μέ 1 ή 2 τόν πολύ λεωφορεία και
βλέπετε καθημερινώς τούς επί-
βάτας ταξιδεύοντες δίχην σαο
δελών τόν ένα έπάνω στον άλλ-
λο. Ζητούμεν την άνάπτυξη του-
ριστικου ρεύματος προς Χαλκι-
δικήν καθ' όν χρόνον δεν δια-
θέτουμε ούτε ένα λεωφορείον επί
πλέον των υπάρχόντων, τουλά-
χιστον τούς θερινούς μήνας ίνα
μεταφέρωσι άνέντες τούς ταξι-
δούντας. Και ερωτάται διατί
εις άλλας περιφερείας εκκινούν
ανά ήμισιον ώραν λεωφορεία
προς όλας τας κατευθύνσεις ίνα
εξυπηρετήσονται τούς επίβατας;
Ερωτήσαστε οιονδήποτε από τούς
έπισκεπτομένους την Χαλκιδι-
κήν ξένους οι όποιοι ενά έκ-
φράζων τόν θαυμασμόν των διά
τάς φυσικάς καλλονάς της Χαλ-
κιδικής ταιλαιπορηθέντες τά μέ-
γιστα από την ελεΐνην λεωφορια-
κήν συγκοινωνίαν (επίκουροσής
και της οδικής καταστάσεως) με-
τενόησαν διότι ερωπαικινδύνου-
σαν ένα τέτοιο ταξίδι.

Ευχαριστών διατελώ μετά τιμής
ΝΙΚ. ΖΑΜΠΟΥΝΗΣ
Συμβολαιογράφος

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: έλατών 8 στρεμμά-
των εις θέσιν Ραχώνος Γερακι-
νής. Πληροφορία δίδονται υπό
του κ. Θεοδ. Θεοδοσούδη Πολύ-
γυρος.

Η ΑΔΕΙΑ ΔΕΞΑΜΕΝΗ

Σάν ξαναγύρισα ύστερα από
δύο σχεδόν δεκαετίες, στο χω-
ριό μου, στα μικρά Δουμπιά που
γεννήθηκα όπου για πρώτη φο-
ρά του ήλιου τό φώς αντίχρυσια
και τό πόνεσι και τό πονά, για
νά περιόσω την 20ήμερη άδεια
πού είχα από τή δουλειά μου,
δέν βρήκα και πολλές άλλαγε-
νάγναν ο' αυτό κι ούτε και
πολλές διαφορές, ώστε να μήν
τό γνωρίσω και να χρεαστώ
πλοηγό να μ' οδηγήση στο πα-
τρικό μου, σάν εκείνο τόν άμε-
ρικάνο που είχε φύγη για δυό
χρόνια από την γενετήρα του
και στο γυρισμό του ζήτησε από
τούς πιτσιρικούς να τού δείξουν
τό σπίτι του πατέρα του. Δέν
βρήκα βέβαια διαφορές, μ' σάν
πρόσθεσε κανείς καλλίτερα, κάτι
θά άνεκαλύπτει και ούργιο Τυ-
πεζούλι βέβαια της πλατείε
της βρύση: του χωριού, ήταν
πάντα τό ίδιο, όπως κείνα τό
χρόνια, πού μαζεύονταν οι μπαρ-
μπάδες, με τά χέρια στο ζωνά-
ρι, να κουνεντιάζουν ή να τσα-
κωθούν. Μονάκι που τώρα ή-
ταν ξεφουμένον κι' οι πλάκες
του κουνιόνταν, γιατί κανένας
δέν έβραζε τό γεράκι του, να τό
μερμερίσση κι' ός ήταν, πού
χρόνια τώρα τούς δέχεται πάνω
του άνέξοδα. Τό πεζούλι ήταν
τό ίδιο και πολλά άλλα στην
ίδια κατάσταση που τάρφασα,
μά κεί στη μισοσκότεινη γω-
νία του κερνεΐουν τέσσαρες νε-
αροί που έταιζαν χιροτά, δέν
τώχαν οίξει στη ξερή ή στην
κονταΐνα, πού στά χρόνια έκεί-
να οι μερικιλίδες έβρισκαν πα-
ρηγοριά. Τούτοι έδω, έλαϊζαν
πινάκι, παιγνίδι άνωτον στην
εποχή εκείνη, πού τόφρασαν τό
ρα στο χωριό οι φαντάροι, πού
ύπερέστησαν ο' άλλες περιοχές
της χώρας, περισσότερο έξελι-
γμένες Σ' αυτό τουλάχιστον ξε-
στραβώθηκαν οι περισσότεροι
νεοί κι' έγιναν άνοισι στο χωριό,
γιατί πράγματι θά ήαν
κοίμα κι' άμαρτία να μείνουμε
πίσω σ' όν τομέα τής χιροτοπα-
ΐας. Άπορώ μάλιστα πως δέν
βρέθηκε κανένας έξυπνος επι-
χειρηματίας ν' άνοιξη φροντι-
στήμιο ΠΡΟ-ΠΟ, φιλοδοξώντας
νά συμβάλη στο φειδίξιμο μιάς
γεννιάς δυνατής, πού να πι-
στεύη στα ΠΡΟ-ΠΟ, στα λα-
χεία στην Ιππόδρομο στα χω-
ριά και γενικά στην τύχη και
στην καταποσινή, γιατί είμα-
στε έξυπνος λαός και μόνο τά
κοροΐδα δουλεύουμε. Είτα μπρά-
βο στον πινκαλαδόρο και τή
τρησα να βρω τόν πρώτο διδά-
ξαντα γιν να τόν συχαρώ μ' ά-
δεν τόν βρήκα και στεναχωρέ-
θηκα πολύ.

Τό πολυβασνισμένο πεζούλι
της πλατείε της βρύσης δέν
ήταν άπτόσο τό μόνο που δού-
μαζε την άστοργία των χωρι-
κόν. Πάνω ο' αυτό μ' ά μ' έρα
άκουσα να συζητούν και να έλεει
νολογούν την κατάνια τους για-
τί άρνησαν να ρημάξουν πολλά
κοινωδίστα όπω: θάλαγα του
χωριού. Έλεεινολογούσαν την
κατάνια τους, άνεγώριζαν την
όχαρησία τους κι' όμως κανέ-
νας δέν έκιμνε άρχή να λύση
την κατάρα, γά βγή από τό κα-
βόκι του. Όλοι γνώριζαν την
άρρώστια γνώριζαν και τό
γιατρο ο κανένας όμως δέν κο-
τούσε να κινή μ' άρχή θερα-
πείας της αρρώστιας. Ζήτησα
πληροφορίες: Νά, έκει πάνω
στό βουνό, μπροστά από 60-80
γρόνια οι Τούρκοι, καλή τους
ώρα, είχαν άνοιξη μ' ά μ' άρα,
μ' ά δεξαμενή, πού μ' άζευε
τό βροχίον νερό, όλοχρονος και
τό καλοκαίρι έδω ψύσαν τά ζωντα-
νά. Τ' άγριοπούλια, βουτούσαν
τά ράμφη τους στο νεράκι κι' ο
στερι γούριζαν τά μάτια τους,
στόν ούρανό κι' εύχαριστούσαν
τό Θεό, πού φώτιζε τούς άνθρώ-
πους και δώ πάνω στην άνοστη
κορυφή φρόντισαν ν' άνοιξουν
ένα λάκκο για να έδιδυνούν οι
ψαμένιοι. Τά κοπάδια το κα-
λαϊοί, σάν τί πηγές ξεραίνό-
ταν, εύρισκαν τή μ' άρα πρόθυ-
μη να τά έδιδυόση. Μά στο τό-
σα χρόνια πού πέρασαν, μαζί με
τό νερό πού κατέβαινε από τή
ψηλόματα, παρσσυρόταν και άρ-
κετό χόμμα ώστε χρόνο με τό
χρόνο να επικάθεται στο βυθό,
πού ψήλωνε κι' έφτανε να κά-
ταλάβη όλη τή χορητικότητα
της δεξ' αμενης, να τή γεμίση
και να μήν ύπάρχη π' ά χ' άρος
νερό. Κι' ή μ' άρα δέν έχει π' ά-
νερό και διψοΐν τά ζωντανά και
τά κοπάδια πρέπει να π' ά ε
δ' άρα για να ποιστούν σ' ή Ζλό-
να, και τ' άγριοπούλια δέν ση-
κωνουν τό κεφάλι για να εύχα-
ριστήσουν τό Θεό μ' ά σ' άμένα
δίνων κατάρες κι' άναθέματα
«Γιατί δέν πάτε να έλακκά-
σετε την μ' άρα;» ερώτησα τούς
παρεστώτας. Η άπάντηη ήταν

έτοιμη: «Εμεις π' άμε μ' ά δέν έρ-
χονται κι' οι άλλοι.» Α' άκούσ
επρότεινα τότε άμέσως, για να
τους πιάσω, όπω: ή αν ζεστό τό
σίδερο άκόμα «Μεθαΐριο είναι
του Άγου Προδρόμου 29 του
Αγούστου Τιμών ασ τή μ' άρη
του δέν θά πάτε στις δουλέ-
σας. Μά ο' Άγιο, συγχωρεί άν
δουλήσετε για τό κοινό καλό
Έρχεστε λοιπόν όλοι σας να
πάμε μαζί να άνοιξουμε την μ' ά-
ρα;» Ε'ρχόμεστε» άπήνησαν
Πήρα μολύβι και χαρτί κι' άρχι-
σα να γράφω όνόματα, έπανα-
λαβάνοντας την ερώτησι: «Θά-
ρος Νικόλα, Κώσσο, Θανισή;»
Όλοι ύποσέθησαν εκτός από
δυό τρεις πού δήλωσαν ότι δέν
έχουν ζώα κι' δέν τους νοιάζει.
Ένας με πορετήρησε, να μ' ά
κουράζωμε γιατί όλοι θά με γε-
λάσουν και κανένας δέν θάρθη.
Επέμενα και γέμισα τό χαρτί
με τά όνόματα όσοι έμ' άπουκά-
ριζαν από τές κορόδους.

Τό βράδυ τής 23ης δέν κοι-
μήθηκα από την άγωνία. Σάν
κολασμένος στριφογύριζι στο
κορββί: «Δέν θάρθουν» έλεγα
στόν εαυτό μου. «Θά, θω» άπαν-
τούσε πεισματ' άρικά αυτός. «Θά-
ρθουν» έλεγα εγώ. «Δέν θάρθουν
άπαντού» ε κόντρα εκείνος. Εά-
γρηπιο με βρήκε τό γλυκογάρα
μα. Τά πετεινά τής μ' άρας
μου, άδικα ξελαρυνγίζόνταν με
τά άλλεπάλληλα κουνουρίκου
του. Εγώ τούς ξύβησι α γρη-
γορέτερα. Νύθηκα β' ά σ' ά. «
Γι' άργης τής γρηάς Σύμφως τής
μαρμής, άπέναντι ξαφνιστηκη
πού με είδες.» Ελα μαζί μ' ά
είπα» και κινήσιμη για τή με-
σοχώρι. «Π' άνε τό σ' άνι, τού
λέω. και χ' άτα την καμ' άνα»
καθώς περνούσαμε από την εκ-
κλησία. Νιερίαν. Φοβόταν μ' ά
τόν κοροΐδ' άφουν. Άρπαξα τό
σχοινί και τό τράβηξι κάμπωσες
φορές. Η καμ' άνα στέναξε βα-
ρειά κι' έστειλε τούς ήχους της.
στό κοιμισμένο άκόμα χωριό. Οι
χωρι-οί ξαφνιστησαν δέν τό
περιμενα: «Τι άμ έπος, άμ' έρ-
γον; Επειδή τόπιμε, θ' νι τό
βίλωμε σ' έφιμογ' άη; Σ' ό με-
σοχώρι β' άηκα μερικώς. Τι κά-
θεστε; πούναι τ' ά εργαλεία σας
οι σκαπέντες και τ' ά φυαρία
σας;» Ε' ά, ε' άρδουν κι' οι άλλοι
ήταν κι' άπάντησι τους. «Ανε-
πεις κι' εγώ μαζεύω και τούς άλλ-
λους.» Από σπίτι σε σπίτι, από
πόρτα σε πόρτα, γύρισα όλα και
τά ύπερ 180 στίτια του χωριού.
Με είξε π' άσιε και σ' άν ΑΜΟΚ.
Αναπογύρισα στρώματα. Τρά-
βηξι κουνήρες από κοιμισμέ-
νους, ξεσήκωσα μαχουοήδες.
Ο ήλιος προέβαλε πίσω από
τό κουνεμένο Σοί και μ' άς β' άηκε
άκόμα στο μεσοχώρι «Γρηγορα
θ' ά μ' άς π' άη ή ζέστη!» Ξεκό-
λησαν κομ' άμο δεκαοί, φιλοτι-
μήθηκαν άλλοι τόποι, άκολού-
θησαν κι' άλλοι μερικώι. Στο
δρόμο πού έδιδυλόναται πάνω
από την Καρναλόνη μετροΐσα
τούς άνεβαίνοντας, Ένας, δυό,
τρείς, δέκα, δεκαενν' ά. Π' ά π' ά-
σω άλλη παρ' ά. Προώθησι ο
σους μπ' άρεσι, άγ' άρασα και κ' ά-
τα ταγ' άρα, από τόν μπακάλη,
καβαλικεψα τ' άλογο του άδελ-

φου μου και κίνησα κ' εγώ. Σάν
έφτα στην κορυή κι' αντί-
χρυσια στην μ' άρα, τί να δώ! Έ-
νας όλος κι' όλος έγκαθ' άτα, ο
γέρο: πεθερός του άδελφου μου
π' ά δέν θέλησε φαιναται να με
δ' ά άπογοητευμε. Οι άλλι:
Οι άλλι καθιμένοι στην πλα-
γιά, κοντά στα χαμ' άλ' άτα είχαν
άνοιξη τούς τομ' άδες τους και
προγεμν' άτιζαν τού καλού και
κοιροΐ «Έβαλα μ' ά φωνή: «Μο-
ρε τί κόνετε εκεί; Ο ήλιος ψή-
λωσε δυό βούκεντα μ' άς πήρε
ή ζέστη, σηκωθή ει!» Ένας, ε-
νας κατέβησαν στη δεξ' αμενη
Και τό γλέντι δέν άρχησε ν' ά
νάψη. Και σε λίγο ή δουλειά ε-
γινε ένθουσιασμο: Ο Άγγε-
λ' άκας προεσ' άτοιμασε Ο γερο
Γρηγόρης ο Πιπεράς σκυφ' ά-
πό τά χρόνια κουβαλόσση όγ-
κος όλόκληρους δυό παιδοΐπο-
λα της χ' άρης Μπιμ' άλ' άνας,
πηνάιναν κι' ε'ρχόταν. Ο Σα-
πανά, ο Στέργιος στού όποίου
τό χορ' άφι πετιώταν ή λάσπη
λίωσασα άνεκ' άτιμητο έταξε μ' ά-
μιση όκά τσίπορο. Μέτρησα εβ-
νιματέους, και σκυρ' άτους γε' ά-
τους κέρι κι' όρεξι επεδόθησαν
στο ξελάκωμα της μ' άρας. Και
νά σε λίγο ε-εί στο φ' άδι της ρα-
χούλας πρόβηλε κι' ο δ' άος ο Νί-
κος ο Πισ' άλος. Παιδιά, ειπα,
σ' άψαστε, ή σιμ' άη είναι ιερ' ά
φ' άδ άπεφίσητε νάρθη κι' ο Νί-
κος τά πράγματα πάνε καλό
και θ' ά πάνε ά' άνα καλλίτερα.

Η εργασία προχωροΐσε γορ-
γ' ά με κ' εφι με γέλιο με πε' ά-
γ' άρια κι' ή μ' άρα άρ, ισε σ' άγ' ά-
σιγι, ν' άδ' άη. Στην άρχή ε-
νας λεπτής μηνισκος άνω της
πρώτης μέρας τό φεγγάρι άλλο-
ος ύστερα κι' έγινε μισοφ' άγ' ά-
ρο κι' όταν πέρασε τό μεσημέ-
ρι κόνιτσε να γίνη πανοέλιος.
Στις 3 τό άπογευμα ή δεξ' αμενη
ήταν καθαρή, έτοιμη να δεχθ' ά
τό κουν' άγιο της β' άρης νερό.
Σταθήκαμε κ' ά την καμ' άρ' άσα
με. Και τότε ο Νικόλας ο Πα-
π' ά, πού ήταν κι' έπίτορος στην
εκκλησία, πρόημε μ' ένθουσια-
σμο: «Την άλλη Κυριακή ν' ά πά-
με στον Τζάμπουδα να έλα-
κόσουμε και κείνη την μ' άρα.»
Μεσηθήκαμε ξανά: Π' ά ηντ'
τέσσαρις νομάτοι Άπ' όλο τό χω-
ριό μόν' άτα αυτοί φιλομ' άθη-
σαν. Και θ' ά μπορούσαν να
θουν εκάτο, δικόσοι Παλι-
καλά. Η δουλειά έγινε βέβαια
μά θ' ά γινόταν άκόμη καλλίτε-
ρη άν ήταν διπλάσι, τριπλά-
σι. Κι' ο γέρο Γρηγόρης ο Πι-
περάς άνασ' άησε τή σκυρ' ά τή
ραχή κι' ειπε άποφθιγματικώς:
«Ε'ρχετε νάρθη από την Ά-
θήνι εν' άχ' άλλεα για να ξεση-
κοθηΐμε να άδειάσουμε τή μ' ά-
ρα!» και κίνησε τό κεφάλι του
θ' ά μ' άς π' άη ή ζέστη!» Ξεκό-
λησαν κομ' άμο δεκαοί, φιλοτι-
μήθηκαν άλλοι τόποι, άκολού-
θησαν κι' άλλοι μερικώι. Στο
δρόμο πού έδιδυλόναται πάνω
από την Καρναλόνη μετροΐσα
τούς άνεβαίνοντας, Ένας, δυό,
τρείς, δέκα, δεκαενν' ά. Π' ά π' ά-
σω άλλη παρ' ά. Προώθησι ο
σους μπ' άρεσι, άγ' άρασα και κ' ά-
τα ταγ' άρα, από τόν μπακάλη,
καβαλικεψα τ' άλογο του άδελ-

ΑΧ. ΔΑΣΚΑΛΟΥΔΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εις γνώσιν τών ενδι-
φερομένων, ότι εις τό Σωμα-
τεϊον (Ένωσις Έθνικών Άγω-
νιστών Μ. Αλέξανδρος) Άρναί-
ας και περιχώρων γίνονται εγ-
γραφαί μελών όσοι ύπηρετήσαν
έπί συμμοριτοπολέμου ή; άνευ
σθητικής χωρικής, εις Μ.Α.Δ. και
Κ.Μ.Ε.Α. Δικίωμα έγγραφής
δρχ. 30 Έτησία εσιφορά δρχ. 25.
Οι έπιθυμούντες δύνανται
διό έγγράφου αιτήσεως των ά-
πευθυνόμενης εις τόν πρόδ' άρον
τού Σωματεϊου κ. Ιωάν. Μπου-
ζιάν (Άρναία) να αιτήσων την
έγγραφ' άν των μέχρι 30 Σεπτε-
μβρου ε.ε. Ωσαύτως καλούνται
τά ήδη μέλη του Σωματεϊου να
τακτοποιηθώσι Ταμειακάς μέ-
χρι 30 Σεπτεμβρίου ε.ε. καθ' ό-
σον τό πρώτον 10ημερον του μη-
νός Οκτωβριου ε.ε. θά διενερ-
γηθώσιν εκλογαί διά την ανά-
δειξιν νέου Διοικητικου Συμβ' ά-
λιου.

Ο πρόεδρος:
ΙΩΑΝ. ΜΠΟΥΖΙΑΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Κ. ΜΠΑΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΥΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ΠΥΧΙΟΧΟΣ Ε.Μ. ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ και
ΘΕΣ)ΝΙΚΗ - Κασσάνδου 55

Οικοδομικά Έργα - Σύν-
τάξεις Μελετών - Σχεδιά-
σεις - Έκδόσεις Άδειών.

Ο ΙΑΤΡΟΣ κ. ΤΣΑΜΟΥΡΤΖΗΣ

Ο Ιατρος της πόλεως
μας κ. Παν. Θ. Τσαμου-
ρτζής περατώσας τας εν
τη Πανεπιστημιακή Πα-
θολογική Κλινική πο-
λυτεΐς άνωτέρας σπου-
δάς εις την Παθολογίαν
θά δέχεται ως και πρό-
τερον καθ' εκάστην εν
τω Ιατρείω του.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤΑΣ

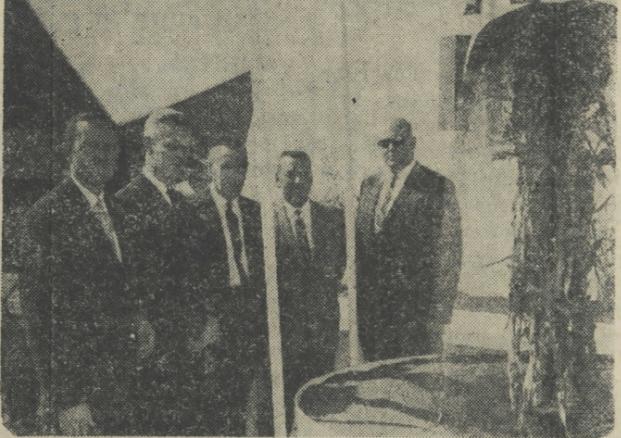
Τό εν Πολυγύρω Πρα-
ή ριον τής ΜΟΜΠΙΛ Ο-Γ-Α
εμφιτάσθη με άναλωτικ-
κά αυτοκινήτων πάσης φύ-
σεος.

ΟΔΟΚΛΗΡΟΣ Η ΚΑΣΣΑΝ-
ΔΡΑ ΠΡΟΤΙΜΑ ΤΟ ΕΜΠΟ-
ΡΟΡΑΦΕΙΟΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Α. ΛΑΣΠΑ
ΚΑΦΟΧΩΡΑ ΚΑΣΙΔΡΑΣ

Ράβονται κοστοΐμα πάσης
φύσεως Έργασιά έπιμελημέ-
νη και εγγυημένη με όλ' ά-
Α' κατηγορίας. Διατίθενται
πολλά ύφάρματα έξαιρετικ' ά
ποιότητος. Γίνονται εύκολ' ά
πληρωμή.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ

Ο Άρχηγός και τά μέλη της Αμερικανικής Γεωργικής Α-
ποστολής εις τή Γεωργικόν Τμήμα του Αμερικανικού πε-
ριπτέρου τής 23ης Διεθνούς Έκθέσεως Θεσσαλονίκης. Έξ
άριστερών προς τά δεξιά οι κ.κ. Μακ Κράκεν, άρχηγός, και
Γκρισάμ, Κλάινφελτερ, Μπίμπερ και Στήβενσον, μέλη

ΘΥΜΜΣΜ ΤΟΥ ΣΟΠΕΝ

Η κινηματογραφική προβο-
λή κατά την περασμένη έβδο-
μάδα τής ταινίας «ΠΟΛΩΝΕ-
ΖΑ» μ' άς έδωσε την ευκαιρία
να σταθώμε για μ' ά ταυλά-
χιστο βραδυά με σιωπηλή εκ-
σταση γονατισμένοι, σε στά-
ση προσευχής, μπροστά στη
ζωή, τή δύσκολη ανέλιξη, την
τέχνη τό Ιδανικά και τό έρ-
γο ενός μύστη, πού συνέλαβε
συνέθεσε κι' εξέφρασε άπ' τό
πλήκτρα του πιάνου του τό
Πνεΐμα, τίς λαχτάρες, τούς
πόθους και τό Ιδανικά του
Πολωνικού λαού. Πρό παντός
μ' άς άφήνει άμίλητος τό έρ-
γο του. Μ' ά ψυχή—και πολύ
μεγάλη ψυχή—δοσμένη ως τά
κατάβ' άθ' ά της στην έξυπνη-
τηση ενός σκοπού στην πρα-
γμάτωση ενός Ιδανικού. Π' άση
σ' άλήθεια είναι ή προσφο-
ρά, όταν μέρα με τή μέρα
γίνεται ατή ποιήση, μυστα-
γωγία, Ιδρωποτισμένη και αΐ-
ματοβαμμένη θυσία. Η θυσία
του για τόν Πολωνικό λαό
και π' ά πλατεία για ένα ά
ναφαίρετο δικαίωμα τής αν-
θρωπίνης ύπάρξεως τόν άνέ-
βασαν πολύ ψηλά στις καρ-
διές όλων τών ανθρώπων.
Μαύρες άρες περνούσαν
για τή χώρα τών εκατό έπα-
ναστάσεων, όταν άνοιξε τά
μάτια του στο μυστήριό της
ζωής ο Μεγάλος Φρειδερίκος
Σοπέν 1809. Τσαρικές όρδές
ώρνωναν τό χ' άμα της αγα-
πημένης του πατρίδος. Όλες
οι απεγνωσμένες έξεγέρσεις
πνίγησαν στο αίμα. Κι' όταν
μ' ά μέρα, παιδί άκόμα, είδε
άπ' τό παράθυρο τού σπιτιού
του, να περνούν δεμένους Πο-
λωνούς για τήν καταδική
του, παράτησε τό πιάνο και
με θολά μάτια κι' επαναστα-
τημένη ψυχή μουρμούρισε: Κι'
ά λ' άλους για τή Σι-
βηρία... Οι άπαλοί ήχοι
τού πιάνου του πήραν από έ-
κείνη την ώρα ένα καινούργιο
χρωματισμό. Η τονισμένη σε-
διση ψυχή του μετεσχημάτι-
σε σε νότες τή φλόγα της
και σε παράπονο τή στέρηση
της Έλευθερίας στο λαό του.
Από τά πλήκτρα κάποιου
πιάνου έμ' άλλε να ξεχυθ' ά
παιτητικό, θερμένο, περι-
φρ' άνο χειμαρρώδες τό πνεΐμα
της Πολωνίας για να παρα-
σύρη και να κυνηγήση τόν
τυράννο.

χωρίς να ενδιαφερθ' ά για τήν
κλονισμένη ύγεια του καθό-
λου, μ' ά μεγάλη τουρνέ στην
Ευρώπη. Παντού άποθεώον-
τα. Είρωλο λατρείας. Η μορ-
φή, πού επισκιάζει με τή δό-
ξα της και βουλείς. Τά ευ-
κίνητα δαχτυλά του θαυμα-
τουργούν. Σπιθ' άζει τό αίμα
έκείνων, πού λάτρευσαν την
έλευθερία, στο άκουσμα τής
ΠΟΛΩΝΕΖΑΣ Ριγη Ιερ' άς ά
γανακτικήσες όργωνουν τό
κορμί αυτών, πού θεμελίω-
σαν τήν κοσμοθεωρία τους
στην πίστη προς τό Ιδα-
νικά και τίς άξίες. Άπ' τά
πλήκτρα του πιάνου του μ' ά
ψυχή ύψώνεται και θερμ' άει
και μεγαλοουργεί: Η δόξα τή
θαυπέει. Πάνω άπ' τά πλή-
κτρα του πιάνου του μ' ά ζωή
προσφέρεται λίγο λίγο θυσία
στό βωμό τής τέχνης και τής
Έλευθερίας. Άπ' τά πλήκτρα
του πιάνου του ξεχύνεται ά
συγκράτητη ή φωνή ενός
λαού, πού δονείται. Ζοΐμε τό
δράμα του, τούς πόθους του,
τούς κομ' άους του. Η πίστη
του προς τή δικαιοσύνη του κο-
ρυφώνει τό θαυμασμό μας.
Εδγε Πολωνία! Και αύριο θ' ά
ξαναπαρής τή θέση σου στο
άνηκει. Και αύριο θ' ά κερδί-
σης τά δικαιώματά σου' ε-
ίνα αναφαίρετα κι' άνεγνώρι-
σμένα. Και αύριο θ' ά στοθής
κόντρα στο ρέμα' είσαι δυ-
νατή. Τό βρόγχο, πού νωΐ-
θεις να σου πνίγη τό λαιμό,
θά τόν κόψης. Οι στρατιές
των ήρωϊκών σου οκίων σε
παροστέκουν, καθώς οδύεις
προς τό Ιδανικό σου. Εδγε
Πολωνία!

Ο Σοπέν συνεχίζει να πε-
ριοδεύη στην Ευρώπη. Παν-
τού ο ίδιος ένθουσιασμός. Λαϊ-
κό παραλήρημα είναι κάθε ύ-
ποδοχή του' έξέρνη έκρηξη
καλύπτει τούς τελευταίους
φθόγγους του πιάνου του. Τά
χρήματα πού συγκεντρών-
ονται, στέλλονται γρήγορα στην
προσφιλή γενετήρα του για
ένισχυση του αγωνιζομένου
Έθνους. Η Πολωνία μάχεται
ν' άποκτήση την Έλευθερία
της. Ο Σοπέν ύψώνεται, ο
Σοπέν δοξάζεται, ο Σοπέν
φθείρεται, ο Σοπέν πλησι-
ζει προς τό θάτατο, ο Σοπέν
κερδίζει την Ά θ' ά να σ' ά!
Αυτός είναι ο μεγάλος άγω-
νιστής, ο ύπέροχος μουσταγ-
γός, ο άπαραμίλλος τεχνί-
της... Θαυμάσετε τον' στα-
θήτε σιωπηλοί στη μνήμη του
προσκυνείστε στη σκιά του.

Μεγάλε Σοπέν, ή Πολωνία
σου σε κρ' άζει. Ο λαός σου
ζή και σήμερα τό ίδιο δρά-
μα και κάτω άπ' τόν ίδιο ού-
ρανο, πού ζοΐσε στις μέρες
σου. Στενάζει καταδικασμέ-
νος σε σιγή. Οι άρες του περ-
νούν βαρείες. Μ' ά νύχτα δί-
χως τήν αυγή. Όμως ή σι-
γή πού επιβάλλεται, δέ βου-
βαίνει τή ψυχή πού ζή' δε-
στομώνει τούς πόθους τής
καρδιάς πού πάλλεται. Ο-
τι χτίσθηκε σε θρόμβους
αίματος και κρύσταλλα δα-
κρών δέν πέφτει, δέ χάνε-
ται δέ σβήνει. Η Πολωνία
σου σε κρ' άζει. Υπέροχη Σο-
πέν. Μεγάλο τής Πολωνίας
σηκωθήτε. Η ώρα ήρθε. Στα-
θήτε δίπλα στους ζωντανούς.
Και σεις ζωντανοί, πλαισιώ-
στε τίς στατιές τών Αθανά-
των σας. Η ψυχή τής Πολω-
νίας σας σ' ά καλεί. Στο χο-
ρό τών πνευματών γευτήτε
άπ' τό έρωμα θ' ά ξυπνήσετε
σε μ' ά ρινηλή πραγματικό-
τητα. Η έλευθερία σ' άς άνη-
κει.

ΝΕΟΝ ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΤΖΗΧΡΥΣΤΟΥ
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

(Πλατεία Μητροπόλεως—Κά-
τωθεν οίκονομ. Έφορείας)
Εις τό νέον Βιβλιοχαρ-
τοπωλείον θά εύρητε πλου-
σίαν γραφικήν ύλην. Σχο-
λικά Βιβλία, Διάφορα Έν-
τιμα, Σφραγίδες, Τσάντες
Ψιλικά κ' λ' π.
ΤΙΜΑΙ ΛΟΓΙΚΑΙ

